

взвѣхъ, свѣтѣе Писаніе называба Рай (Быт: б. 8.)
 ꙗко ѿ Райска та красота ѿ веселіе то сѣ были ѿсно
 доказательство на благость Божіа, ѡбаче могли проти-
 вѣ намѣреніе то Божіе, да дадѣтъ причина на чело-
 вѣкъ атъ въ прельщеніе, за дабы предпочелъ видима
 та тѣмъ тѣлесна красота ѿ ѡнаѣ, що нахѣждалъ разумъ
 атъ, кога то іоще не былъ развратѣлъ, въ добродѣ-
 тель та ѿ Бѣга. За да превари Бѣгъ това вреді-
 телно сѣдствіе предказалъ ѿсно на челоуѣкъ атъ
 по ѡсобиті-атъ си промыслъ, какъ Божіа та Нѣгоба
 бола была, да сѣ не прилѣпава челоуѣкъ на чѣствен-
 ны те вѣщы сѣ вреда на разумъ атъ, но да предпочѣта
 бынаги, што мѣ принѡса дѣхѡвно ѿ Бѣга оуслажде-
 ніе.

Д а д е н а т а з а п о в ѣ д ь ч е л о у ѣ -
 к ѡ в ѣ Р а й .

Челоуѣкъ ꙗко бы ѿскалъ да ѣ благополученъ, не
 трѣвало да престѣпи ѡбавѣнна та немѣ бола Бѣ-
 жіа ѿ ѿ заповѣдь, въ коѡто сѣ сѣдѣржавали сѣдѣ-
 ющы те слова на сѣ: Писаніе, “ ѿ всѡкаго дрѣва, ѣже
 въ Рай, сѣдѣю сѣ сѣ: ѿ дрѣва же, ѣже разумѣти дѡ-
 брое ѿ лѣкавое, не сѣ сѣте ѿ негѡ. ,, (Быт: б. 13.)
 И за дабы напечатана была добрѣ тѣмъ заповѣдь,
 въ нашы те прѡтцы, рекалъ ѿмъ Бѣгъ предъ времѣ,
 зашо кѡто шо престѣпѣтъ тѣмъ заповѣдь, тѣтакси ще
 ѿзгѣвѣтъ всѣко то си блаженство, ѿ ще падѣтъ въ
 гѡрко сѣстоѡніе, ще вѣдѣтъ пленѣни ѿ порѡбени ѿ стрѣ-
 еты те си, ѿ ще подпадѣтъ въ различни скорѣбы ѿ на-